

A-PBT-A-530/2012. Ajánlás

A Pénzügyi Békéltető Testület F. és T. ÜI által képviselt B.C.J-nek (továbbiakban: Kérelmező) az ABC Biztosító (a továbbiakban: Pénzügyi szolgáltató) ellen xxx ügyiratszám alatt indult pénzügyi fogyasztói jogvita rendezésére irányuló eljárásában a 2012. április hó 5. napján megtartott meghallgatáson az alábbi

AJÁNLÁST

hozta:

A Pénzügyi Békéltető Testület felhívja a Pénzügyi szolgáltatót, hogy a Kérelmezővel 2004. február 4-ei kockázatviselési kezdettel megkötött xxx Otthonbiztosítás vagyombiztosítási szerződés H) pontja és a Kérelmező által átadott iratok alapján határozza meg az xxx számú kárügyben az ismeretlen elkövetők által eltulajdonított biztosított vagyontárgyak kárcori értékét, és azt biztosítási szolgáltatás címén teljesítse.

A Pénzügyi Békéltető Testület felhívja a Pénzügyi szolgáltatót, hogy a biztosítási szolgáltatás összegének megállapításáról és teljesítéséről a Kérelmezőt írásban értesítse.

A Pénzügyi Békéltető Testület felhívja a Pénzügyi szolgáltatót és a Kérelmezőt, hogy a jelen ajánlás végrehajtásáról az ajánlás kézhezvételét követő 60 napon belül írásban tájékoztassák a Testületet.

Az ajánlás ellen fellebbezésnek helye nincs, azonban annak kézhezvételétől számított 15 napon belül hatályon kívül helyezése kérhető a Fővárosi Törvényszéktől, ha a tanács összetétele vagy eljárása nem felelt meg a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletéről szóló 2010. évi CLVIII. törvény rendelkezéseinek, a Pénzügyi Békéltető Testületnek nem volt hatásköre az eljárásra, a kérelem meghallgatás nélküli elutasításának lett volna helye.

A Pénzügyi szolgáltató az ajánlás hatályon kívül helyezését a fentiekben túl – az ajánlás részére történt kézbesítésétől számított tizenöt napon belül – akkor is kérheti a Fővárosi Törvényszéktől, ha az ajánlás tartalma nem felel meg a jogszabályoknak.

Ha a Pénzügyi szolgáltató az ajánlásnak nem tesz eleget, a Pénzügyi Békéltető Testület – a Kérelmező nevének megjelölése nélkül – jogosult a jogvita tartalmának rövid leírását és az eljárás eredményét – legkorábban az ajánlásnak a Pénzügyi szolgáltató részére történt kézbesítésétől számított hatvan nap elteltével – nyilvánosságra hozni.

A Pénzügyi Békéltető Testület döntését a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletéről szóló 2010. évi CLVIII. törvény (a továbbiakban: Psztv.) 94. §-ának b) pontja, 97. §-a, valamint 100. §-ának (1) bekezdése alapján hozta meg.

INDOKOLÁS

A Kérelmező a Pénzügyi Békéltető Testülethez továbbított kérelmében a Pénzügyi szolgáltatóval kötött lakásbiztosítási szerződése alapján a 2011 júliusában történt betöréses lopás biztosítási esemény bekövetkezésének megállapítását, és az ismeretlen elkövetők által okozott kár Pénzügyi szolgáltató általi megtérítését kérte.

A Kérelmező kérelmében előadta és a biztosítási kötvény másolatával igazolta, hogy a Pénzügyi szolgáltató és közötté 2004. február 4-ei kockázatviselési kezdettel xxx szám alatti lakásra xxx Otthonbiztosítás jött létre. A biztosított lakásba 2011. július 22-én az éjszakai órákban ismeretlen elkövetők ablakfeszítés módszerével behatoltak, és onnan az ott tárolt bűvár felszerelést, összesen 647.000,- Ft értékben elvitték. Az elkövetők a lakásba való behatolással 20.000,- Ft rongálási kárt is okoztak.

A Kérelmező a biztosítási eseményt és a biztosítási szolgáltatás megtérítésére vonatkozó igényét a Pénzügyi szolgáltatónak bejelentette, azonban a Pénzügyi szolgáltató a változásbejelentési kötelezettség megsértése miatt a fizetési kötelezettsége alóli mentesülésre hivatkozva a teljesítéstől elzárkózott. Az elutasítás miatt két alkalommal panasszal élt, azonban a Pénzügyi szolgáltató elutasító álláspontján nem változtatott.

A Pénzügyi szolgáltató elutasító véleményét sérelmesnek tartva, a Kérelmező előadta, hogy a biztosítás megkötésekor életvitelszerűen a biztosított ingatlanban lakott, onnan körülményei megváltozása miatt ideiglenesen költözött el és bérbeadás útján hasznosítja oly módon, hogy állandó lakcíme a mai napig a biztosított ingatlan, és egy lakórészt továbbra is fenntart magának, amit rendszeresen igénybe vesz. A Kérelmező kifogásolta, hogy a biztosítási szerződés változásbejelentési kötelezettségre vonatkozó kikötése nem egyértelmű, abból számára világosan nem derült ki, hogy bejelentési kötelezettsége lett volna. A Kérelmező véleménye szerint a Ptk. 540. § (2) bekezdésébe foglalt változásbejelentési kötelezettséget kiterjesztően értelmezni nem lehet, azt csak a szerződésben tételesen meghatározott és nevesített lényeges körülmények változására vonatkozhat. Mindazonáltal rögzítette, hogy abban az esetben, ha elfogadná a Pénzügyi szolgáltató változásbejelentési kötelezettség megszegésére vonatkozó álláspontját, a Ptk. 540. § (3)

bekezdésébe foglalt mentesülési szabályt akkor sem lehetne alkalmazni, mert a be nem jelentett körülmény nem hatott közre a betöréses lopás bekövetkezésében. Ezzel összefüggésben előadta, hogy a rendőrségi iratok alapján tényként állapítható meg, miszerint közel azonos időpontban az ismeretlen elkövetők az adott környéken és az adott épület több lakásába is hasonló – az ablakbefeszítés módszerével – esti, illetve hajnali órákban betörték. A betörések teljesen függetlenek voltak attól, hogy a lakást a tulajdonos vagy a bérlő lakta. A kérelmező kifogásolta a Pénzügyi szolgáltató másik elutasítási okként megjelölt előadását is, nevezetesen azt, hogy a biztosítási esemény bekövetkezésekor a lakás lakatlan volt. Előadta és okirattal alátámasztva igazolta, hogy a lakásból a bérlők 2011. július 5-én költöztek ki. A betöréses lopás szerinte 2011. július 22-én éjszaka történt, mivel 2011. július 5-e és 2011. július 22-e között többször járt a lakásban. Eszerint úgy vélte, hogy nem valósult meg a biztosítási szerződés lakatlanság megállapíthatóságára vonatkozó kikötése, azaz az, hogy az ingatlan 30 napot meghaladóan üres volt.

A Kérelmező a Pénzügyi szolgáltató általa megalapozatlannak vélt álláspontjának és saját előadásának alátámasztása kapcsán közölte, hogy időközben a Pénzügyi szolgáltatóval új lakásbiztosítási szerződést kötött, amelyben rögzítette a lakás bérbe adását, azonban ez utóbbi kötött biztosítási szerződés biztosítási díja lényegesen alacsonyabb a korábbi szerződés díjánál.

A Kérelmező kárigénye összegszerűségére, az eltulajdonított bűvárfelszerelés újra beszerzésére nézve több – az xxx Kft., valamint az xxx Kft. által kiállított – árajánlatot csatolt. A Kérelmező a bűvárfelszerelés káresemény bekövetkezése előtti tulajdonjogára, és annak a lakásban való tárolására tanúnyilatkozatot, és több a Kérelmező bűvárkódása során készült fényképfelvételt bocsátott az eljáró tanács és a Pénzügyi szolgáltató rendelkezésére.

A Pénzügyi szolgáltató válasziratában a biztosítási szerződés létrejöttét nem tette vitássá, azonban a kárrendezési eljárás során kialakított álláspontját fenntartva a Pénzügyi Békéltető Testület előtt lefolytatott pénzügyi jogvita során is elzárkózott a biztosítási szolgáltatás bármilyen mértékű kifizetésétől, alapvetően a jogalap vitatása miatt. Előadta, hogy a rendőrségi iratok alapján véleménye szerint a Kérelmező lakásába az ismeretlen elkövetők 2011. június 15-e és 2011. július 28-a között törtek be. E megállapításból továbbra is azt a következtetést vonta le, hogy a Kérelmező változásbejelentési kötelezettségének nem tett eleget. Rámutatott a válasziratban arra, hogy a biztosítási szerződés szerint a változásbejelentési kötelezettség körébe tartozik minden olyan adat és körülmény megváltozásának bejelentése, amelyre nézve a biztosítási ajánlat megtételekor a Pénzügyi szolgáltató – mint lényeges körülményre – kérdést tett fel. Ennek kapcsán rögzítette, hogy a biztosítási ajánlaton a Pénzügyi szolgáltató kérdést tett fel a lakás használatának jellegére, és a Kérelmező a kérdésre akként válaszolt, hogy a lakás saját használatban van.

A Pénzügyi szolgáltató a Kérelmező kérelmének alaposágát vitatta arra hivatkozással is, hogy a lakás véleménye szerint a káresemény időpontjában lakatlan állapotúnak volt tekinthető, és mint ilyen a pótdíj megfizetésének hiánya miatt nem biztosított. A Pénzügyi szolgáltató szerint a Kérelmező az eljárás során kellően nem cáfolta meg a 2011. július 28-án készült rendőrségi helyszíni szemle megtartásáról szóló jegyzőkönyvben foglaltakat, valamint a 2011. szeptember 20-án kelt nyomozás felfüggesztéséről szóló határozatban foglalt időpontot, azaz sem a bérleti szerződés lezárását rögzítő okirat, sem a 2012. február 28-án kelt hivatalos feljegyzés nem alkalmas a lakottság tényének bizonyítására. Véleménye szerint az ténykérdés, hogy a rendőrségi hivatalos feljegyzés sem adott választ arra, hogy a nyomozást lezáró határozatban miért 2011. június 15. napja került feltüntetésre, amely időponttól a szolgáltató a lakatlanság kezdő időpontját számította.

A Pénzügyi szolgáltató a biztosítási feltételek J) fejezetére utalva azt az álláspontot fejtette ki, hogy a biztosított lakásban a lakhatást csak a szerződés szerinti biztosítottak valósíthatják meg, azaz ha a bérlő nem minősül biztosítottnak az ő lakhatása nem bír relevanciával.

A Pénzügyi szolgáltató a Kérelmező lakásába történt erőszakos behatolás, a betöréses lopás bekövetkezését vitássá nem tette.

A Pénzügyi szolgáltató a Kérelmező kárigényének összegszerűségére nézve egyrészt – a jogalap helytállósága esetén – 300.000,- Ft biztosítási szolgáltatás megfizetését tartotta megalapozottnak, másrészt bár nem vonta vissza ezen nyilatkozatát, egyúttal arra is hivatkozott, hogy a Kérelmező nem igazolta számlákkal a bűvárfelszerelés beszerzését és összegszerűségét.

A Pénzügyi szolgáltató válasziratában kijelentette, hogy a Pénzügyi Békéltető Testület döntését kötelezőként nem fogadja el.

A Pénzügyi Békéltető Testület eljáró tanácsa a felek között kialakult pénzügyi fogyasztói jogvitában a tényállás kellő felderítése érdekében több meghallgatást tartott, lehetőséget adva a bizonytalan kérdések, valamint körülménynek tisztázására és bizonyítására.

A Pénzügyi Békéltető Testület eljáró tanácsa a felek között kialakult pénzügyi fogyasztói jogvitában a rendelkezésre álló adatokat értékelve a 2012. április hó 5. napján megtartott meghallgatáson arra az álláspontra jutott, hogy a Kérelmező kérelme részben megalapozott.

Az eljáró tanács véleménye szerint bár a lakás bérletére vonatkozó hasznosítást a Kérelmező a Pénzügyi Szolgáltatónak nem jelentette be, azonban a betöréses lopás kapcsán lefolytatott rendőrségi eljárás iratai alapján aligha vitatható, hogy a bérlettel kapcsolatos változásbejelentési kötelezettség elmulasztása és a betöréses lopás közötti okozati összefüggés nem állapítható meg. Ez azt jelenti, hogy az eljáró tanács szerint a Ptk. 540. § (3) bekezdés alapján a Pénzügyi szolgáltató biztosítási szolgáltatás alóli mentesülése kellő alappal a jogvitában nem alkalmazható.

Az eljáró tanács a Pénzügyi szolgáltatónak a biztosított lakás lakatlanságára és abból következően biztosítási oltalom alóli kivonására vonatkozó véleményét nem tartotta alaposnak. Az eljáró tanács álláspontja szerint a felek között létrejött biztosítási szerződés – amint azt a Pénzügyi Békéltető Testület előtt indult több hasonló ügy is tanúsítja – fogyasztói jogvitára ad okot azáltal, hogy a Pénzügyi szolgáltató által egyoldalúan meghatározott általános szerződési feltétel nem fogalmazza meg azt, hogy a lakás mely esetben tekinthető állandóan, vagy életvitelszerűen lakottnak, és a lakottság állapotát kiknek kell megvalósítani. A biztosítási szerződés csupán azt mondja ki, hogy „lakatlannak minősül az a lakás, amelyik az Országos Építésügyi Szabályzat besorolása alapján lakóterületen, illetve az Országos Településrendezési és Építési Követelmények besorolása alapján lakó vagy vegyes területen helyezkedik el, és amelyben nem laknak életvitelszerűen állandó jelleggel. A kockázatviselés helyéről való ideiglenes – 30 napnál nem hosszabb időtartamú – eltávozás miatt nem válik a lakás lakatlanná. A lakatlannak minősülő lakás csak pótdíj ellenében biztosított.” A biztosítási szerződés az említett kikötés kapcsán nem határozza meg azt sem, hogy abban az esetben, ha a lakás a Pénzügyi szolgáltató szerint lakatlan, de a szerződő a pótdíj nélküli biztosítási díjat megfizette, az esetben a megfizetett biztosítási díj ellenében a Pénzügyi szolgáltató milyen kockázatban állott, milyen mértékű kockázatban állást tartalmazó ellenszolgáltatást teljesített, vagy ha nem állott kockázatban akkor a szerződés a lakás biztosítottságának hiánya miatt kiüresedettnek, vagy megszűntnek tekinthető-e.

Az eljáró tanács az adott pénzügyi fogyasztói jogvitában a rendelkezésre álló adatokat értékelve arra az álláspontra jutott, hogy a lakás lakatlan állapota a betöréses lopás bekövetkezésekor nem állapítható meg, a lakás a biztosítási szerződés kikötése szerint lakott, és ily módon biztosított volt.

Az eljáró tanács szerint a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. tv. (Pp.) 4. §. (1) bekezdése szerint a betöréses lopás kapcsán indult rendőrségi eljárásban megállapított tényállás a polgári anyagi jogi ügyben eljáró feleket, a kárrendezést vagy a bíróságot, hatóságot nem köti. Ez azt jelenti, hogy a rendőrség által rögzített tényállással szemben a bizonyítás polgári anyagi jogi ügyben megengedett. Ennek megfelelően az eljáró tanács az xxx Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztálya xxx számú határozatában rögzített a betörés időpontjára vonatkozó adatok tekintetében elfogadta a Kérelmező igazolását. Eszerint bár a rendőrségi határozat a Kérelmező lakásában történt betörést 2011. június 15-e és 2011. július 28-a közötti időpontban rögzítette, miután a Kérelmező teljes bizonyító erejű magánokirattal igazolta, hogy a bérlőkkel kötött biztosítási szerződés 2011. július 5-én szűnt meg, a lakás lakatlanságának meghatározásához szükséges 30 napos lakottság hiánya nem állapítható meg. Mindemellett az eljáró tanács szerint a fent említett rendőrségi határozat megfogalmazásából feltétlenül nem következik a lakás lakatlanságának megállapíthatósága, tekintettel arra, hogy azt a rendőrségi határozat sem rögzítette. Az xxx Rendőrkapitányság Betörési Alosztálya által 2012. február 28-án kiállított hivatalos feljegyzés, amely a bérleti szerződés megszűnésére vonatkozó fent említett időpontot a teljes bizonyító erejű magánokirattal egyezően rögzítette, voltaképpen a rendőrség által megállapított tényállás kiegészítéseként értékelhető.

A pénzügyi fogyasztói jogvita során a Kérelmező előadását, miszerint a betörés 2011. július 22-e és 2011. július 28-a között történt tanúnyilatkozattal igazolta. A tanúnyilatkozat szerint a lakást 2011. július 22-én a Kérelmezővel együtt többen felkeresték, és abban több órán át tartózkodtak.

Az eljáró tanács szerint a Pénzügyi Szolgáltatónak a lakás lakott állapotát megvalósító természetes személyek körére előadott véleménye nem helytálló. A biztosítási szerződés ugyanis amellelt, hogy nem határozza meg a lakottság fogalmát, azt sem rögzíti, hogy a lakottságot kinek kell megvalósítania. Nem vitás, hogy a lakás lakott állapotát elsősorban annak tulajdonosa/biztosítottja valósítja meg, azonban életszerűnek tekinthető az is, hogy a lakottságot például a tulajdonos/biztosított hozzátartozója, barátja, ismerőse, stb. szivességi használóként, vagy a bérlő bérleti szerződés alapján valósítsa meg akár 30 napot meghaladó időtartamra is. Mivel a biztosítási szerződés a biztosítottak körét, és nem a lakott állapotot megvalósítók körét szabályozza, utóbbi vita esetén a Ptk. 207. § (2) bekezdés alapján helye van a fogyasztó számára kedvezőbb értelmezést elfogadni.

A fentiek alapján az eljáró tanács egyrészt a biztosítási szerződésnek a lakás lakott állapotának megállapítására vonatkozó szerződési kikötése hiányosságára, másrészt a tényállás adatait összevetve a biztosított lakás betöréses lopás időpontjában fennálló lakott, és ily módon biztosítási fedezetbe tartozását állapította meg. A rendelkezésre álló adatokat értékelve az eljáró tanács szerint a Kérelmező lakásába 2011. július 22-e és 2011. július 28-a közötti időpontban törtek be.

A Kérelmező kárigényének összegszerősége tekintetében az eljáró tanács arra az álláspontra jutott, hogy miután a Pénzügyi szolgáltató rendelkezik az összegszerűség megállapításához szükséges szakértői apparátussal és az eljárás során a Pénzügyi szolgáltató az összegszerűség tekintetében egyértelmű nyilatkozatot nem adott, a kérelem e tekintetben további olyan szakértői vizsgálatot és a biztosítási szerződés szerinti értékelést igényel, amellyel az eljáró tanács nem rendelkezik. Ezért az eljáró tanács felhívta a Pénzügyi szolgáltatót, hogy a biztosítási szerződés H) pontja szerint a biztosítási szolgáltatás összegszerűségét munkálja ki, és azt követően intézkedjen annak megfizetése iránt.

A fentiek alapján az eljáró tanács a rendelkező rész szerinti ajánlást adta ki.

A Pénzügyi Békéltető Testület felhívja a Pénzügyi szolgáltatót és a Kérelmezőt, hogy a jelen ajánlás végrehajtásáról az ajánlás kézhezvételét követő 60 napon belül írásban tájékoztassák a Testületet.

Budapest, 2012. április 20.

Trencséniné dr. Molnár Ágnes s.k.,
az eljáró tanács elnöke

dr. Nagy Szabolcs s.k.,
az eljáró tanács tagja

Elek Mariann s.k.,
az eljáró tanács tagja